

muzeu se găsește pajura unui steag muncitoresc pe care a ascuns-o, ani de-a rândul, un participant la manifestația din Piața Teatrului Național, pentru a nu cădea în mâinile siguranței. În anii puterii populare, el a dăruit această pajură muzeului, însoțind-o cu o scrisoare în care subliniază că a donat muzeului acest obiect, ca să constituie exemplu și pildă de sacrificiu pentru generațiile viitoare.

În felul acesta, o dată cu îmbogățirea cunoștințelor de istorie ale elevilor, vizitarea muzeului contribuie și la cultivarea patriotismului, a mândriei de a fi vâstar al acestui popor, despre a cărui vitejie și fierbinte dragoste de țară și neam mărturisesc filele luminoase ale istoriei noastre naționale.

Mergând pe linia dezvoltării simțămintelor patriotice la elevi, în muzeele de istorie se organizează vizite consacrate aniversării unor evenimente importante. Astfel, la muzeul nostru, de multe ori vin clase întregi de elevi pentru a privi exponatele referitoare la momente legate de crearea P.C.R., de eroicele lupte ale ceferiștilor și petroliștilor din ianuarie-februarie 1933, de pregătirea și desfășurarea insurecției armatei antifasciste din august 1944 etc. Uneori chiar lecții de dirigenție pe asemenea teme se realizează în muzeu, cu eficiență mult sporită față de ceea ce s-ar realiza în clasă.

Încă o dovadă a locului însemnat pe care-l ocupă muzeul istoric în educarea patriotică a tineretului este și faptul că la anumite date istorice, vin detașamente de pionieri și, în mod festiv, în sălile muzeului, sînt primiți în rândurile pionierilor cei mai buni elevi. Asemenea clipe nu se uită toată viața, rămînd vii în minte. Evocarea, în asemenea momente importante din viața lor, a unor pagini eroice din istoria poporului nostru sau a mișcării muncitorești din România, va avea urmări deosebite în activitatea lor ulterioară, constituind un adevărat stimulent, adîncind dragostea acestor tineri pentru patrie și popor.

Prin mijlocirea formelor la care ne-am referit, vizitarea muzeului nostru ca și a oricărui alt muzeu de istorie poate și trebuie să tindă a depăși limitele unei vizite obișnuite, pe calca valorificării din plin a trăsăturilor celor mai nobile ale copiilor, a sentimentelor lor patriotice.

În fața noastră a tuturor, a muzeului și a școlii, a profesorului și a îndrumătorului din muzeu, stă sarcina de mare răspundere de a contribui cu eforturi unite la formarea unor noi generații de constructori ai socialismului, demni de tradițiile și luptele eroice ale generațiilor trecute.

Prin instruirea și educarea comunistă a noilor generații, strădaniile noastre trebuie să concorde, fiecare dintre noi pornind de la convingerea că nici un efort pe care-l vom face pe fondul general al luptei pentru o generație la înălțimea vremurilor pe care le trăim, nu va fi de prisos.

FONOTECA

MUZEULUI

DE ARTĂ

AL R. S. ROMÂNIA

DORANA COȘOVEANU-MIRCEA

Lucrările unui artist plastic le cunoaștem și le apreciem după pregătirea și sensibilitatea noastră, dar felul cum este gândită opera de artă de către creatorul ei, care au fost impulsurile afective și estetice de la care a pornit și mai ales judecățile de valoare pe care le face în fața unei lucrări ce îi aparține sînt elemente pe care nu le cunoaștem. Reîntîlnirea artistului, pictor, sculptor sau grafician, cu realizările sale mai vechi sau cu cele recente, constituie subiectul unor discuții și mărturisiri deosebit de interesante pentru cel care dorește să se apropie de o operă de artă pornind de la ideea ce a generat-o și de la actul de creație.

Opiniile artiștilor de mult consacrați, ca și acelea ale celor tineri, despre lucrările ce le-au realizat și care se află astăzi în colecția Muzeului de Artă al R.S. România, sînt înregistrate pe bandă de magnetofon, în Secția de propagandă, studii și documentare a muzeului. La dispoziția cercetătorilor de artă sau a celor interesați de mișcarea artistică de la noi din țară, acest material inedit completează cunoștințele noastre despre opera plastică și a personalității artistului realizator.

În fața unei lucrări, pictorul se reîntoarce și reîtrăiește, în parte, momentul creației ei, dar

distanța în timp și evoluția sa plastică îl fac să o judece adeseori cu ochii unui critic obiectiv și sever. O etapă depășită și care nu-l mai reprezintă întru totul, o temă preferată ce se repetă ca un leit-motiv cu diverse variante — așa cum întâlnim la Ion Gheorghiu — schimbarea bruscă a paletelor, mutațiile de la un gen la altul, influențele și impulsurile receptate din afară — iată numai câteva din subiectele pe care le abordează astfel de interviuri menite a fi păstrate în fonoteca muzeului.

Pornind de la discutarea anumitor lucrări ce se află în colecțiile muzeului, se ajunge firesc la păreri de ordin general asupra operei de artă, a viziunii plastice proprii fiecărui artist, a preferințelor și a tendințelor sale proiectate în viitor.

Personalități artistice ca Marius Bunescu, Ion Jalea, Cecilia Cuțescu-Storck și Henri Catargi, Michaela Eleutheriade și Rudolf Schweitzer-Cumpănă, Constantin Piliuță, Ion Bițan, Ioana Kassargian și Ion Sălișteanu, Elena Greculesi, Ion Gheorghiu ș.a. au înțeles însemnătatea acestui material documentar sonor — primul de acest fel în muzeele și colecțiile din țara noastră — și au căutat să-și explice lucrările, anecdoticul lor, metamorfoza complicată a faptelor, a ideilor și a sentimentelor transformate în imagini plastice.

Fiecare din aceste înregistrări este însoțită de fișa și fotografia lucrării la care se referă artistul, în așa fel încât informarea să fie cât mai completă și cât mai documentată științific.

În afara înregistrărilor care cuprind păreri și explicațiile artiștilor plastici români despre lucrările lor, fonoteca muzeului păstrează un material interesant asupra comunicărilor și discuțiilor purtate cu ocazia Colocviului internațional „Constantin Brâncuși”, în legătură cu prezentarea expoziției „Pictura contemporană franceză” de către Maurice Allmand — comisariatul expoziției — și opiniile despre artă ale sculptoriței Irina Codreanu și ale pictorului Marcel Iancu, ce ne-au vizitat țara. De asemenea se pot asculta prelegerile ținute în muzeu de dr. Daniel Ruzo (Peru), având ca temă „Cultura masma din America de Sud” sau ale doamnei Madeleine Jarri-Paris, inspector principal la Mobilier National, tratând despre „Manufactura Gobelins” și „Tapiseria contemporană franceză”.

Dacă în fața unei opere de artă se ridică dificultăți de înțelegere, sau nesiguranță în ceea ce privește procedeele plastice sau tehnice, explicațiile cele mai potrivite și precise pot fi oferite în primul rând de creatorul ei.

Lărgirea orizontului de cunoaștere a unei lucrări artistice, îmbogățirea datelor care definesc geneza ei, extinderea posibilităților de pătrundere a sensurilor ei și de transmitere a lor către cei interesați — acesta este scopul fonotecei documentare din Muzeul de Artă al R.S. România.

M U Z E E

MUZEUL

UNIRII

DIN

ALBA IULIA

STELIAN POPESCU

În cadrul manifestărilor prilejuite de aniversarea a 50 de ani de la Unirea Transilvaniei cu România, la noul complex muzeistic din Cetatea Alba Iulia s-a organizat Muzeul Unirii, care prin conținutul și modul său de organizare, sintetizează, logic, într-un cadru arhitectonic adecvat, lupta seculară a poporului nostru de pe ambele versante ale Carpaților, pentru făurirea statului național unitar. În 9 săli cu o suprafață de expunere de circa 1500 m², sunt prezentate peste 2500 de exponate, din care foarte multe piese originale unice în întreaga țară.

În prima sală este expusă harta care reprezintă teritoriul locuit de către cea mai veche populație, menționată de izvoarele antice: getodacii. Alături de hartă remarcăm textul care subliniază faptul că poporul român a luat naștere în mileniul I e.n. ca rezultat al contopirii elementului dacic cu cel roman și al asimilării treptate a altor populații.

Prezentând ideea formării poporului român și a continuității sale, exponatele din cea de-a II-a sală înfățișează câteva din obiectele descoperite în urma săpăturilor arheologice. Fotografii reprezentând imagini ale vechilor așezări dacice ca Blițdaru, Costești, Sarmizegetusa sau